

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 9Ek/1342/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119353529
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Holecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119353529.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnenej: Všeobecná zdravotná poisťovňa, so sídlom: Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava - Petržalka, IČO: 35 937 874, proti povinnej: H. I., nar.: XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXX, XXX XX S., vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Pavol Šajánek, so sídlom Exekútorského úradu Sadová 621, 905 01 Senica, IČO: 34 049 223, pod číslom 166EX 473/19, o sťažnosti povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 9Ek/1342/2019 zo dňa 25. februára 2020, takto

rozhodol:

- I. Sťažnosť povinnej zamietá.
- II. Oprávnenej voči povinnej nárok na náhradu trov konania o sťažnosti nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením sp. zn. 9Ek/1342/2019 zo dňa 25. februára 2020 vydaným vyšším súdnym úradníkom súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol a žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Vychádzal zo zistenia, že oprávnená sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 23.08.2019 domáhala od povinnej vymoženía istiny 4344,52 Eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 30 Eur, a to všetko na základe exekučných titulov, a to: Platobný výmer vydaný Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou dňa 28.10.2013, číslo konania: PV 301/00660/2013, vykonateľný dňa 24.11.2017 v spojení s II. stupňovým rozhodnutím PV301/00660/2013/R zo dňa 27.10.2017, Platobný výmer vydaný Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou dňa 02.10.2014, číslo konania: PV 301/01064/2014, vykonateľný dňa 06.12.2017 v spojení s II. stupňovým rozhodnutím PV301/01064/2014/R, Platobný výmer vydaný Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou dňa 16.10.2014, číslo konania: PV 301/01991/2014, vykonateľný dňa 30.11.2017 v spojení s II. stupňovým rozhodnutím PV 301/01991/2014/R, Platobný výmer vydaný Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou dňa 24.09.2015, číslo konania: PV 301/01987/2015, vykonateľný dňa 21.11.2017 v spojení s II. stupňovým rozhodnutím PV 301/01987/2015/R, Platobný výmer vydaný Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou dňa 18.11.2015, číslo konania: PV 301/03208/2015, vykonateľný dňa 30.11.2017 v spojení s II. stupňovým rozhodnutím PV 301/03208/2015/R, Platobný výmer vydaný Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou dňa 06.09.2016, číslo konania: PV 301/03453/2016, vykonateľný dňa 02.01.2018 v spojení s II. stupňovým rozhodnutím PV 301/03453/2016/R.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 03.09.2019 v tejto exekučnej veci poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Pavlovi Šajánekovi.

4. Súdny exekútor následne predložil súdu dňa 03.10.2019 na rozhodnutie návrh povinnej na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom (§ 61k ods. 2 Exekučného poriadku) spolu s vyjadrením oprávneného (§ 61k ods. 5 Exekučného poriadku).

5. V napadnutom uznesení súd rozhodujúci o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie dospel k záveru, že mu nie je možné vyhovieť. Svoj záver odôvodnil tým, že v prebiehajúcom exekučnom konaní je exekúcia vedená na podklade vykonateľných exekučných titulov, ktorými sú platobné výmery vydané Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Súd na podklade týchto exekučných titulov vydal poverenie na vykonanie exekúcie, pretože v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie neexistoval dôvod, pre ktorý by súd mohol návrh oprávnenej na vykonanie exekúcie zamietnuť. K námietke povinnej, že dodnes súdy nerozhodli, kto je povinný odvody na zdravotné poistenie zaplatiť, súd uviedol, že samotné podanie žaloby (v r. 2009) nemá vplyv na prebiehajúce exekučné konanie. V prípade, ak by došlo k zmene platiteľa odvodov na zdravotné poistenie v rozhodnutí súdu, je potrebné takéto rozhodnutie predložiť k návrhu na zastavenie exekúcie. Súd prostredníctvom lustrácie v databáze súdov nenašiel žiadne prebiehajúce konania, ktoré by mohli byť relevantné pre prebiehajúce exekučné konanie. Súd ďalej zistil, že v konaní prebiehajúcom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 18C/64/2011 bolo rozhodnuté rozsudkom zo dňa 22.05.2018, ktorým bola žaloba žalobcu (povinnej) zamietnutá. Krajský súd v Bratislave rozhodol rozsudkom zo dňa 29.10.2019, sp. zn. 5Co/167/2019, ktorým rozsudok prvoinštančného súdu potvrdil. V konaní vedenom na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 6C/296/2015 súd zistil, že bolo dňa 04.02.2019 rozhodnuté rozsudkom, ktorým bola žaloba povinnej zamietnutá. Následne bol spis dňa 03.06.2019 predložený na rozhodnutie Krajskému súdu v Trnave, ktorý vedie konanie pod sp. zn. 23Co/111/2019, pričom v tomto konaní nebolo doposiaľ meritórne rozhodnuté. Súd mal s poukazom na zistené skutočnosti za to, že námietka povinnej spočívajúca v tvrdení, že prebieha konanie, kde súd určí, že nie je povinná platiť odvody, je neopodstatnená. Obidve žaloby povinnej v konaniach, ktoré označila, boli zamietnuté. Podľa záverov súdu nemôže obstať ani premlčacia námietka povinnej, nakoľko v tomto prípade boli výkazy nedoplatkov (pôvodné exekučné tituly, proti ktorým podala povinná námietky) vyhotovené oprávneným v zákonom stanovenej lehote 5 rokov (§ 21 odsek 1 zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení v znení neskorších predpisov). Súd preskúmal všetky predložené podklady, vrátane pôvodných výkazov nedoplatkov, platobných výmerov vydaných ÚDZS a II. stupňových rozhodnutí ÚDZS a prijal záver, že všetky výkazy nedoplatkov boli vyhotovené v súlade so zákonom o zdravotnom poistení, pred uplynutím päťročnej lehoty na uplatnenie nároku na poistné. Skutočnosť, že sa povinná voči týmto výkazom nedoplatkov bránila a platobné výmery vydané ÚDZS boli vydané až neskôr, nemá vplyv na to, že poisťovňa si svoje právo uplatnila včas. V danom prípade súd rovnako považoval za preukázané, že oprávnený splnil zákonom stanovenú lehotu na podanie návrhu na vykonanie exekúcie (t. j. podal návrh na vykonanie exekúcie pred uplynutím 3 rokov od vykonateľnosti exekučných titulov), a preto súd premlčaciu námietku povinnej vyhodnotil ako neopodstatnenú. K tvrdeniu povinnej ohľadom nesprávneho určenia oprávneného a pridelenia spisu vopred určenému exekútorovi súd uviedol, že návrh bol podaný oprávnenou osobou, ktorou je v zmysle exekučných titulov Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava - Petržalka. Čo sa týka námietky pridelenia súdneho exekútora, súd poukázal na ustanovenie § 55 odsek 1, odsek 2 Exekučného poriadku s tým, že vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora, ktorý bol vybraný náhodným výberom podľa bydliska (v rámci kraja) povinného. Nie je preto možné, aby bol na exekúciu poverený súdny exekútor, ktorý je vopred určený. Súd opätovne preveril pridelenie súdneho exekútora v tejto veci, pričom konštatoval, že exekútor bol poverený správne, podľa bydliska povinnej, pričom bol vygenerovaný náhodne, použitím technických prostriedkov na to určených. Pokiaľ povinná namietla výšku odmeny pre súdneho exekútora, súd v tejto časti obrany povinnej proti exekúcii poukázal na ustanovenie § 6 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017 Z. z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), podľa ktorého základom na určenie odmeny exekútora za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie je výška vymoženého plnenia. Podľa § 7 odsek 1 cit. vyhlášky, odmena exekútora je 20 % zo základu na jej určenie. Podľa § 7 odsek 2 vyhlášky, ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, patrí exekútorovi odmena vo výške 10 % zo základu na jej určenie. Podľa § 29 vyhlášky, základ na určenie odmeny podľa tejto vyhlášky sa zaokrúhľuje na celé eurá nahor a vypočítaná odmena na najbližších 50 eurocentov nahor. Preto pokiaľ sa povinná domáhala vysvetlenia, na základe čoho exekútor vymáha záväzky v čiastke 4374,52 Eur + trovy konania zatiaľ v čiastke 561 Eur, súd poukázal na citované ustanovenia vyhlášky ako aj na skutočnosť, že exekútor vykonáva exekúciu na základe poverenia vydaného Okresným súdom Banská Bystrica dňa 03.09.2019. Výška vymáhaného nároku je celkovo 4354,52 Eur, pričom okrem samotnej pohľadávky si exekútor vyúčtuje aj trovy exekúcie v zmysle príslušnej vyhlášky. V Upovedomení o začatí exekúcie bola povinná riadne

oboznámená s tým, že v prípade, ak splní vymáhanú povinnosť do 15 dní od doručenia upovedomenia, tak trovy exekúcie budú vo výške 561 Eur. Súd prepočítal správnosť výpočtu týchto trov v zmysle ustanovení vyhlášky a dospel k záveru, že trovy exekútora pri splnení povinnosti do 15 dní od doručenia upovedomenia sú vypočítané správne a ich výška zodpovedá výške, ktorú si exekútor môže uplatniť v zmysle vyhlášky. Súd preto nepovažoval ani túto námietku povinnej za opodstatnenú. Súd opätovne preskúmal aj návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom, pričom považoval za preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinná povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu nespĺnila. Potom ako sa súd vysporiadal s jednotlivými námietkami povinnej dospel k záveru, že tu nie je daný dôvod zastavenia exekúcie, a preto v súlade s § 611 ods. 3 vety prvej Exekučného poriadku návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol. Pretože si žiadny z účastníkov konania náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie neuplatnil, súd rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie nepriznal.

6. Povinná podala voči konštatovanému uzneseniu sťažnosť, v ktorej sa domáhala zastavenia exekúcie. Namietala, že ona nie je osobou povinnou, ale VŠZP je povinná v tomto exekučnom konaní, pretože jej neposkytuje zdravotnú starostlivosť viac ako desať rokov, necháva ju umierať v bolestiach a bez ošetrovania a zodpovedá za vážne zdravotné problémy povinnej, ktoré sa nedajú odstrániť. Zdravotná starostlivosť nebola poskytnutá ani jej synovi. Oprávnená podľa povinnej nedisponuje žiadnym dokladom zo súdu, ktorý by preukazoval, že povinná má voči nej nejaký dlh, všetky platobné výmery rieši Krajský súd v Trnave. Oprávnená tak okrem poškodzovania zdravia povinnej poškodzuje aj jej dobré meno a sústavne ju otravuje. Poukázala na skutočnosť, že v rokoch 2009-2015 mala nulový príjem a preto nemohla byť platiteľom poisťného. Štátni zamestnanci - policajti bránili plateniu odvodov za povinnú, nemohla ani pracovať a ani vykonávať akcionárske práva, nekonali v zmysle pokynov dozorujúcich prokurátorov. Okresný súd Trenčín podvodným spôsobom zrušil MH Apollonia, a.s., nikdy preto nedošlo k skončeniu pracovného pomeru povinnej v tejto spoločnosti, pričom úrad práce ju odmietol zaradiť do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Okresný súd Piešťany a ani Okresný súd Bratislava I v konaní 5C/17/2009 nevydali hodnoverný doklad o skončení pracovného pomeru a poisťného vzťahu, čím spôsobili, že úrad práce neplatil odvody za povinnú. Okrem odhlášky z poisťovania k 18. 06. 2015 oprávnená nedisponuje žiadnym dokladom o ukončení pracovného pomeru. Povinná ďalej tvrdila, že s poukazom na tieto skutočnosti nikdy nebola dobrovoľne nezamestnaná, štátni zamestnanci jej ukradli firmu MH Apollonia, a.s. a napriek rozhodnutiam súdov jej ju nevrátili. Pokiaľ by tak učinili, v tejto firme by mohla byť zamestnaná a vykonávať svoje práva akcionára, mala plán odbytu na 5 rokov, mohla by zaplatiť aj všetky odvody. Podvodným zrušením tejto spoločnosti jej bola spôsobená škoda vo výške 4 592 550,73 Eur. Podľa názoru povinnej je vzhľadom na tieto skutočnosti zrejmé, že za ňu bol povinný platiť odvody štát - Slovenská republika. Ďalej uviedla, že Slovensko je prehnité korupciou, povinná ako poškodený občan, na základe plnej moci amerického akcionára, sa dlhodobo nemôže dočkať spravodlivosti. V tejto veci ide o zločin podvodu a zneužívanie právomoci verejného činiteľa, zákonnosť je dlhodobo obchádzaná konaním JUDr. Moniky Jankovskej, generálneho riaditeľa inšpekcie MV SR JUDr. Štefana Kočana a ďalších sudcov a štátnych úradníkov, ktorí konali v jej veciach. Podľa jej vyjadrenia zamestnanci oprávneného aj úradu pre dohľad sú dosadení politickí diletanty, ktorí nerozumejú veciam, nepoznajú platné zákony, len okrádali obyčajných občanov a trápili ich vymyslenými exekúciami. Povinná ďalej ani nesúhlasila s výškou vymáhanej sumy, keď podľa svojich tvrdení vymáhanými výmery nedisponuje, všetky sú súčasťou spisu v konaní vedenom Okresným súdom Trnava. Výkazy boli na viac urobené v rozpore so zákonom platným v tej dobe a povinná preto od počiatku spochybňovala aj spôsob výpočtu odvodov. Platobné výmery nikdy nenadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť. Napadla ich na súde a preto je potrebné vyčkať na skončenie konania vedeného pod sp. zn. 6C/296/2015. Súdny exekútor doručil súdu dňa 03. 10. 2019 návrh povinnej na zastavenie exekúcie, hoci vedel, že jeho exekúciu pod č. 166Ek/473/2019 rieši Krajský súd v Trnave v rámci konania 6C/296/2015. V danej veci je daná prekážka litispendencie, pretože v inej veci prebieha sporové konanie s rovnakým predmetom konania. Doplnila, že k námietke premlčania sa vyjadrí až vtedy, ak jej oprávnená preukáže, že má právo požadovať od nej splnenie povinnosti platiť odvody z nulového príjmu.

7. Oprávnená sa na výzvu súdu k sťažnosti povinnej nevyjadrila.

8. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

9. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

10. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

11. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

13. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku
b) exekučný titul bol zrušený,
c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu,⁷¹⁾ pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

14. Súd (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1, ods. 2 CSP), po skonštatovaní, že nedostatok formálnych náležitostí nebráni prejednaniu podanej sťažnosti, preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť povinnej nie je dôvodná. Z obsahu súdneho spisu mal súd potvrdený skutkový stav tak, ako ho zistil vyšší súdny úradník a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil i správny právny záver. Odôvodnenie napadnutého uznesenia poskytuje dostatočný podklad pre prijatý právny záver, pričom poskytuje primeranú odpoveď aj na povinnou uplatnené dôvody sťažnosti. Napriek opačnému názoru povinnej súd nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej vyšším súdnym úradníkom a jeho logickými argumentmi. Práve pre správnosť i objektívnu argumentačnú presvedčivosť dôvodov uvedených v napadnutom uznesení by z titulu aplikácie ust. § 250 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 202 ods. 2 Exekučného poriadku nebolo potrebné odôvodňovať uznesenie, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka o to viac, keďže povinná vo svojej sťažnosti tieto závery ani nespochybnila. Avšak vo väzbe k formulovaným dôvodom sťažnosti povinnej súd považuje za potrebné nad rámec ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku doplniť za účelom zdôraznenia správnosti záverov vyjadrených v preskúmanom rozhodnutí nasledovné skutočnosti.

15. Súd vzhľadom na rozsiahle podanie povinnej obsahujúce odkazy na iné súdne konania a aj množstvo invektív na adresu sudcov, úradníkov či zamestnancov oprávneného a Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou súd predovšetkým pripomína, že judikatúra súdov (vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky) nevyžaduje, aby odôvodnenie súdneho rozhodnutia v konaní odpovedalo na každú námietku alebo argument účastníka konania, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre jeho rozhodnutie, zostali sporné alebo sú nevyhnutné pre vysvetlenie dôvodov prijatého rozhodnutia. Nebolo preto povinnosťou súdu zaoberať sa všetkými tvrdeniami povinnej v návrhu na zastavenie exekúcie, ale len tými, ktoré mali pre jeho rozhodnutia podstatný význam. Keďže vyjadrenie povinnej bolo do veľkej miery emotívne a málo zrozumiteľné, bolo úlohou súdu vyextrahovať tie námietky, ktoré by mohli mať význam pre posúdenie zákonnosti vedenej exekúcie. Preto sťažnostný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poskytol odpoveď len na relevantné otázky, ktoré povinná vo svojej sťažnosti nastolila.

16. Z obsahu spisu súd zistil nasledovné skutočnosti.

17. Platobným výmerom č. PV 301/00660/2013 zo dňa 28. 10. 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08. 11. 2017 a vykonateľnosť dňa 24. 11. 2017 v spojení s druhostupňovým

rozhodnutím PV 301/00660/2013/R zo dňa 27. 10. 2017 Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou ako správny orgán príslušný podľa ust. § 5 zákona č. 71/1967 Zb. uložil H. I. - ZK, XXX, XXX XX S., Y.: XXXXXXXX, rok narodenia XXXX, povinnosť zaplatiť zdravotnej poisťovni Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Mamateyova 17, 850 05 Bratislava, IČO: 35937874 nedoplatok na poisťnom z ročného zúčtovania poisťného za rok 2012 v sume 1291,92 eur a nahradiť zdravotnej poisťovni trovy konania v sume 5,00 eur do 15 dní od právoplatnosti platobného výmeru.

18. Platobným výmerom č. PV 301/01064/2014 zo dňa 02. 10. 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.11.2017 a vykonateľnosť dňa 06.12.2017 v spojení s druhostupňovým rozhodnutím PV 301/01064/2014/R zo dňa 10. 11. 2017 (vydaným predsedom úradu) Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou ako správny orgán príslušný podľa ust. § 5 zákona č. 71/1967 Zb. uložil H. I. - ZK, XXX, XXX XX S., Y.: XXXXXXXX, rok narodenia XXXX, povinnosť zaplatiť zdravotnej poisťovni Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Mamateyova 17, 850 05 Bratislava, IČO: 35937874 preddavky na poisťné na verejné zdravotné poistenie za obdobie 01. 05. 2009-31. 12. 2011, 01. 01. 2014-31. 07. 2014 v sume 1789,53 eur a nahradiť zdravotnej poisťovni trovy konania v sume 5,00 eur do 15 dní od právoplatnosti platobného výmeru.

19. Platobným výmerom č. PV 301/01991/2014 zo dňa 16. 10. 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14. 11. 2017 a vykonateľnosť dňa 30. 11. 2017 v spojení s druhostupňovým rozhodnutím PV 301/01991/2014/R zo dňa 10.11.2017 (vydaným predsedom úradu) Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou ako správny orgán príslušný podľa ust. § 5 zákona č. 71/1967 Zb. uložil H. I. - ZK, XXX, XXX XX S., Y.: XXXXXXXX, rok narodenia XXXX, povinnosť zaplatiť zdravotnej poisťovni Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Mamateyova 17, 850 05 Bratislava, IČO: 35937874 nedoplatok na poisťnom z ročného zúčtovania poisťného za rok 2013 v sume 660,24 eur a nahradiť zdravotnej poisťovni trovy konania v sume 5,00 eur do 15 dní od právoplatnosti platobného výmeru

20. Platobným výmerom č. PV 301/03208/2015 zo dňa 18.11.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.11.2017 a vykonateľnosť dňa 30.11.2017 v spojení s druhostupňovým rozhodnutím PV 301/03208/2015/R zo dňa 10. 11. 2017 (vydaným predsedom úradu) Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou ako správny orgán príslušný podľa ust. § 5 zákona č. 71/1967 Zb. uložil H. I., č. XXX, XXX XX S., rok narodenia XXXX, povinnosť zaplatiť zdravotnej poisťovni Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Mamateyova 17, 850 05 Bratislava, IČO: 35937874 preddavky na poisťné na verejné zdravotné poistenie za obdobie 01. 01. 2015-31. 05. 2015 v sume 288,40 eur a nahradiť zdravotnej poisťovni trovy konania v sume 5,00 eur do 15 dní od právoplatnosti platobného výmeru.

21. Platobným výmerom č. PV 301/01987/2015 zo dňa 24. 09. 2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.11.2017 a vykonateľnosť dňa 21.11.2017 v spojení s druhostupňovým rozhodnutím PV 301/01987/2015/R zo dňa 27. 10.2017 (vydaným predsedom úradu) Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou ako správny orgán príslušný podľa ust. § 5 zákona č. 71/1967 Zb. uložil H. I., č. XXX, XXX XX S., rok narodenia XXXX, povinnosť zaplatiť zdravotnej poisťovni Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Mamateyova 17, 850 05 Bratislava, IČO: 35937874 nedoplatok na poisťnom z ročného zúčtovania poisťného za rok 2014 v sume 281,75 eur a nahradiť zdravotnej poisťovni trovy konania v sume 5,00 eur do 15 dní od právoplatnosti platobného výmeru.

22. Platobným výmerom č. PV 301/03453/2016 zo dňa 06.09.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.12.2017 a vykonateľnosť dňa 02.01.2018 v spojení s druhostupňovým rozhodnutím PV 301/03453/2016/R zo dňa 08.12.2017 (vydaným predsedom úradu) Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou ako správny orgán príslušný podľa ust. § 5 zákona č. 71/1967 Zb. uložil H. I., obchodné meno: H. I. - ZK, S. č.d. XXX, XXX XX S., Y.: XXXXXXXX, rok narodenia: XXXX povinnosť zaplatiť zdravotnej poisťovni Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Mamateyova 17, 850 05 Bratislava, IČO: 35937874 nedoplatok na poisťnom z ročného zúčtovania za rok 2015 v sume 32,68 eur a nahradiť zdravotnej poisťovni trovy konania v sume 5,00 eur do 15 dní od právoplatnosti platobného výmeru.

23. Na podklade vyššie konštatovaných exekučných titulov, ktoré oprávnená predložila súdu ako podklad pre výkon exekúcie, sa oprávnená voči povinnej domáha vymoženía 4344,52 eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 30,00 eur.

24. Exekučný súd z úradnej povinnosti skúma, či sú splnené podmienky pre začatie ako aj následne vedenie exekúcie. Vydanie poverenia na vykonanie exekúcie je preto výsledkom náležitého preskúmania exekučného titulu, t.j. predovšetkým jeho formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané) a materiálnej stránky (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - určitosti, zrozumiteľnosti a presnosti označenia subjektov práv a povinností, vyjadrenia uloženej povinnosti) vykonateľnosti tohto titulu a jeho súladu s návrhom na vykonanie exekúcie. V zmysle § 45 ods. 2 Exekučného poriadku, exekučným titulom na účely tohto zákona je vykonateľné rozhodnutie a výkaz nedoplatkov vo veciach verejného zdravotného poistenia. Súd preto nemohol prisvedčiť názoru povinnej, že oprávnená nedisponuje relevantným rozhodnutím súdu, ktorý by ju oprávňoval na vymáhanie poistného, keďže predložené rozhodnutia Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou zákonodarca zaradil do katalógu exekučných titulov. Z predložených exekučných titulov súd považoval za zistené, že oprávnená je nositeľkou vymáhaného práva a povinná zas nositeľkou vymáhanej povinnosti, pričom oprávnená sa voči povinnej domáha len vymoženia toho, čo jej priznávajú vykonateľné exekučné tituly, ktoré vo svojom súčte zaväzujú povinnú na zaplatenie sumy 4344,52 eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 30,00 eur.

25. Ďalej je potrebné doplniť, že ak je súčasťou správneho rozhodnutia uloženie povinnosti, náš právny poriadok predpokladá, že jej adresát si ju voči osobe oprávnenej splní dobrovoľne, v lehote a spôsobom ustanoveným v rozhodnutí. Inštitút núteného výkonu takéhoto rozhodnutia možno uplatniť vtedy, keď nie je zo strany povinného oprávnenému poskytnuté určené plnenie riadne a včas, teda vo výške a v lehote určenej v tomto rozhodnutí. Sťažnostný súd ďalej akcentuje, že medzi účastníkmi konania nebola sporná skutočnosť, že povinná si svoj záväzok z exekučných titulov voči oprávnenej riadne a včas nespĺnila, a to ani čiastočne. Z ust. § 48 ods. 2 Exekučného poriadku jednoznačne vyplýva, že exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať plnenie z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Pravidlá núteného výkonu (súdnych) rozhodnutí slúžia na prvom mieste k presadeniu existujúcich právnych princípov, na ktorom je postavený právny poriadok Slovenskej republiky. Nútený výkon rozhodnutia je k dispozícii oprávnenému. Výkon vykonateľného rozhodnutia súdu sa musí považovať za integrálnu časť „súdnej ochrany“ v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, inak by záruky, ktoré toto ustanovenie ustanovuje a ktoré v spojení s ostatnými článkami siedmeho oddielu druhej hlavy Ústavy Slovenskej republiky vyjadrujú záujem na ochrane „práva na spravodlivý proces“, stratili svoj dôvod na existenciu v Ústave Slovenskej republiky. Preto právo na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky sa nemôže končiť vydaním exekučného titulu, ale musí zahŕňať aj možnosť núteným spôsobom a aj proti vôli povinného realizovať povinnosť na plnenie obsiahnutú v jeho výroku, ktorá nebola splnená dobrovoľne (Nález ÚS SR, sp. zn. I. ÚS 5/2000, z 13. júla 2000). Pokiaľ si potom povinná svoju povinnosť na podklade predložených exekučných titulov voči oprávnenej nespĺnila, oprávnená má zákonom priznanú možnosť domáhať sa núteného výkonu exekučných titulov, pričom jej konanie je nutné považovať za výkon jej ústavou garantovaného práva na súdnu ochranu.

26. Sťažnostný súd ďalej považuje za potrebné pripomenúť, že návrh na zastavenie exekúcie predstavuje procesný prostriedok obrany povinného proti neoprávnene začatej alebo ďalej vykonávanej exekúcii, ktorého účelom je úplné alebo čiastočné zastavenie exekúcie. Z toho je zrejmé, že návrh na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo rozhodnutie štátneho orgánu (exekučný titul). Je to procesný prostriedok, ktorým možno vyvolať začiatok incidenčného sporu o prípustnosť exekúcie. Exekučný súd nesmie vykonávať meritórny prieskum predloženého exekučného titulu, na takýto prieskum nemá zo zákona žiadnu právomoc a v tomto smere nepôsobí ako opravná inštancia. S ohľadom na požiadavku právnej istoty sa v exekučnom konaní uplatňuje zásada prezumpcie správnosti, podľa ktorej sa správne akty považujú za bezvadné, teda majúce právne účinky, pokiaľ nie sú predpísaným (zákonným) spôsobom revidované (zrušené, zmenené) príslušným orgánom, a to aj v prípade, ak by boli nezákonné, alebo vecne nesprávne. Ustálená judikatúra zaujala tiež záver, že vecnú správnosť správneho aktu súd (s výnimkou súdov správneho súdnictva) oprávnený skúmať nie je, a je oprávnený skúmať len to, či sa vôbec jedná o správny akt (či sa teda nejedná o paakt), či bol vydaný v medziach právomoci správneho orgánu, a či nadobudol právomoc a vykonateľnosť. Prekročenie právomocí oprávnenej pri vydávaní exekučného titulu sťažovateľka nenamietala, ani súd z úradnej povinnosti nedostatok právomoci oprávnenej v konaní nezistil. Povinná súdu nepreukázala, že rozhodnutia správneho orgánu predložené súdu v tomto exekučnom konaní ako exekučné tituly boli zrušené, či zmenené, z pohľadu exekučného súdu sa preto jedná o právoplatné a vykonateľné rozhodnutia, ktoré sú spôsobilé byť podkladom pre výkon exekúcie. Námietky povinnej, že nebola

platiteľka poistného, ale poistné za ňu mal odvádzať štát, rovnako aj námietky týkajúce sa výšky uloženej povinnosti ako aj správnosti jej výpočtu, posúdenia doby trvania je pracovného pomeru v spoločnosti MH Apollonia, a.s. vrátane okolností je zrušenia a pod. smerujú proti vecnej správnosti exekučného titulu, avšak exekučný súd (ako bolo uvedené vyššie) je právoplatným exekučným titulom viazaný bez toho, aby bol oprávnený na jeho vecný prieskum. Predmetom námietok proti exekúcii môžu byť iba skutočnosti, ktoré nastali až po vzniku exekučného titulu. Preto ak by aj namietané skutočnosti existovali pred vznikom exekučného titulu, nemožno ich v danom štádiu konania uplatniť, nakoľko ich relevancia sa skončila nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia správneho orgánu a do exekučného konania sa neprenášajú. Povinná na preukázanie svojich tvrdení, že prebiehajú súdne spory, ktorých výsledok by mohol mať vplyv na existenciu vymáhaných povinností, zostali v rovine nepreukázaných tvrdení a preto im ani sťažnostný súd nemohol pripísať žiadnu relevanciu. Súd v tejto súvislosti považuje za potrebné doplniť, že dôvod na zastavenie exekúcie predstavuje len taká skutočnosť, ktorá trvale bráni výkonu exekúcie na podklade určitého exekučného titulu. Samotné iniciovanie súdneho sporu samo o sebe nestačí pre záver o neprípustnosti vedenej exekúcie, pričom žiadne právoplatné rozhodnutie súdu ako výsledok takéhoto konania majúce vplyv na posúdenie prípustnosti vedenej exekúcie sťažnostnému súdu zo strany oprávnenej doposiaľ predložené nebolo. Preto aj sťažnostný súd dospel k záveru, že predložený exekučný titul je potrebné aj naďalej považovať za spôsobilý podklad pre vedenie exekúcie v neprospech povinnej. Z obsahu predložených rozhodnutí správnych orgánov vyplýva, že povinná aj v týchto základných konaniach uplatňovala námietky, ktoré sú obsahovo totožné, aké vznikli aj v konaní pred exekučným súdom a preto sťažnostný súd dospel k záveru, že povinná sa prostredníctvom návrhu na zastavenie exekúcie a následne podanou sťažnosťou snaží revidovať exekučné tituly, čo je však neprípustné, keďže exekučný súd nedisponuje právomocou na ich zmenu či zrušenie. Exekučné konanie je svojou povahou určené výlučne už len na výkon týchto rozhodnutí, právoplatný exekučný titul je záväzný ako pre povinnú, tak aj pre exekučný súd. Ani nespokojnosť povinnej s exekučným titulom a jeho následným núteným výkonom preto nemôže byť bez ďalšieho dôvodom na zastavenie exekúcie.

27. Právna náuka aj súdna prax sú jednotné v názore, že v prípade dôvodov vedúcich k zastaveniu exekúcie musí ísť o také okolnosti, pri ktorých je žiadané, aby výkon rozhodnutia bol označený ako neprípustný, a preto musí ísť o okolnosti, ktoré sa v uvedenom smere vyznačujú zodpovedajúcou relevanciou, resp. pôsobia intenzívne a v podstatnej miere, keďže prirodzeným zmyslom výkonu exekúcie je, aby bola vykonaná, a nie aby bola zastavená. Z pohľadu týchto zásad tvrdenie povinnej, že dosiahnutie exekučného titulu trestným činom je tzv. iným dôvodom, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať, by bolo možné považovať za relevantné, keďže v prípade preukázania tohto tvrdenia by bol výkon exekúcie v rozpore s procesnými princípmi majúcimi základ v hmotnom práve - trestnom zákone, ktoré ovládajú aj konanie o výkon rozhodnutia. Súd ale pripomína, že v zmysle § 193 CSP je viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal. Zákon síce vo všeobecnosti stanovuje, že prejudiciálne otázky môže súd v civilnom konaní posúdiť sám, bez ohľadu na to, či vec patrí alebo nepatrí do jeho právomoci, a bez ohľadu na otázku príslušnosti. Práve v ust. § 193 však taxatívnym spôsobom vymedzuje prípady, ktoré ako prejudiciálne v tomto režime riešiť nemôže. Riešenie týchto otázok je len v kompetencii príslušných súdov (v trestnom konaní) a ich rozhodnutiami je súd viazaný. Súd preto bez ďalšieho nemohol v tomto konaní vychádzať zo záveru, že v posudzovanom prípade bolo vydanie exekučného titulu docieľené spáchaním trestného činu, keďže tento záver nevyplýva zo žiadneho právoplatného rozhodnutia súdu, ktorý by disponoval právomocou o tejto otázke rozhodnúť. Bez rozhodnutia príslušného súdu o tejto otázke preto tvrdeniam povinnej o spáchaní trestného činu (korupcie, podvodu), ktorého výsledkom malo byť vydanie exekučného titulu, preto súd nemohol pripísať žiadny význam.

28. Sťažnostný súd sa ďalej v konaní zaoberal otázkou, či nedošlo k premlčaniu práva vymáhať poistné, ktoré sa spája výlučne s právnou možnosťou oprávneného domáhať sa núteného výkonu rozhodnutia proti povinnému, ktorý dobrovoľne nesplnil uloženú povinnosť. Predmet premlčania - právo vymáhať poistné - je spojené s možnosťou oprávneného iniciovať nútený výkon rozhodnutia. Premlčacia doba na uplatnenie práva vymáhať poistné začína plynúť odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o uložení povinnosti zaplatiť poistné, pričom toto právo sa premlčí uplynutím doby troch rokov (§ 21 ods. 2 zák. č. 580/2004 Z.z.). Pre nemožnosť subsidiárneho využitia ustanovení Občianskeho zákonníka v tejto dobe musí dôjsť nielen k uplatneniu tohto práva, ale aj k faktickému vymoženiu pohľadávky. Vzhľadom na dátumy nadobudnutia právoplatnosti exekučných titulov ku dňu rozhodovania súdu námietku premlčania vznesenú povinnou nie je možné považovať za dôvodnú.

29. Exekučný súd skúma procesné podmienky počas celého vedenia exekučného konania. Procesné podmienky súdnej exekúcie sú v podstate totožné s podmienkami sporového konania. Procesné podmienky nie sú zákonom výslovne definované, dajú sa vyvodiť z jednotlivých ustanovení Civilného sporového poriadku. Medzi procesné podmienky patrí aj neexistencia prekážky začatého konania (litispencie). Súd na podklade vykonaných lustrácií nezistil, že by na podklade predložených exekučných titulov už bola voči povinnej vykonávaná exekúcia. Túto skutočnosť povinná v podanej sťažnosti v zásade ani netvrdila, namietala len, že v totožnej veci je vedené iné sporové konanie. Prekážka litispencie je však daná len vtedy, ak v tej istej veci už skôr prebieha iné exekučné konanie (§ 50 ods. 2 Exekučného poriadku), čo však nie je daný prípad.

30. K ostatným tvrdeniam povinnej v podanej sťažnosti súd vo všeobecnosti dodáva, že posudzovanie opodstatnenosti podanej sťažnosti nie je ovládané revíznou zásadou, ktorá by z úradnej povinnosti zaväzovala súd k aktívnemu vyhľadávaniu všetkých relevantných skutkových okolností a dôkazov, na ktorých základe by bolo možné prijať záver o jej dôvodnosti. Sťažovateľ je povinný odôvodnenosť podanej sťažnosti aspoň obsahovo tvrdiť a toto tvrdenie oprieť o presvedčivé argumenty s príslušnou relevanciou vo vzťahu k posudzovaniu podmienok prípustnosti exekúcie. Samotné ničím nepodložené všeobecné tvrdenia povinnej nesúvisiace s posudzovaním zákonnosti vedenej exekúcie v tomto konkrétnom prípade bez ďalšieho dôvodnosť podanej sťažnosti založiť nemohli.

31. Rozumnému a praktickému exekučnému režimu zodpovedá zásada, že pokiaľ nie je v konaní nutné vykonať dokazovanie, súd zásadne pojednávajúce nenariaďuje. Súd pri posudzovaní návrhu na vykonanie exekúcie nevykonáva dokazovanie, skutočnosti potrebné na rozhodnutie sa dokladajú predovšetkým formalizovaným spôsobom (§ 48, § 52, § 53 Exekučného poriadku), súd si tak vedomosť o skutočnostiach rozhodných pre posúdenie návrhu na vykonanie exekúcie získava šetrením, nie dokazovaním. Rovnako postupuje aj pri posudzovaní návrhu na zastavenie exekúcie ako aj v konaní o sťažnosti, pokiaľ jeho činnosť spočíva predovšetkým v právnom posúdení veci. Inštitút núteného výkonu rozhodnutia poskytuje oprávnenému oproti povinnému silnejšie postavenie a preto povinnosť preukázať dôvody neprípustnosti exekúcie spočívajú na pleciah povinného. Povinná, na ktorej leží dôkazné bremeno preukázania dôvodu na zastavenie exekúcie, netvrdila v konaní žiadne také skutočnosti, ktoré by si vyžadovali doplnenie skutkových zistení, resp. doplnenie dokazovania. Skutkový stav nebol medzi účastníkmi sporný, bol dostatočne zistený za účelom posúdenia dôvodnosti návrhu povinnej na zastavenie exekúcie. Rovnako je potrebné pripomenúť koncentráciu konania upravenú v ust. § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, kde zákon ukladá povinnému už v návrhu na zastavenie exekúcie uplatniť všetky skutočnosti, ktoré môže ku dňu podania takéhoto návrhu uplatniť. Na žiadne ďalšie (oneskorené) tvrdenia povinného exekučný súd zásadne neprihliada. Je potom zrejmé, že rozhodovacia činnosť v danom prípade spočívala výlučne v právnom posúdení veci, bez potreby doplnenia dokazovania, keďže listiny založené v súdnom spise poskytli súdu dostatočný podklad pre prijatie spravodlivého rozhodnutia.

32. Súd preto nemal inú možnosť, než sťažnosť povinnej postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku ako nedôvodnú zamietnuť, pretože v konaní nezistil žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie uvedených v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku.

33. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

34. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

35. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto

trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

36. V ustanovení § 255 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku sa ako kritérium priznania náhrady trov exekučného konania premieta zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu) a to tak, že neúspešný účastník je povinný nahradiť úspešnému účastníkovi konania preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré tento vynaložil v súvislosti s uplatnením alebo bránením svojho práva. V zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, exekučný súd súčasne rozhoduje o nároku na náhradu trov konania ako aj o ich výške (k tomu porovnaj aj § 199d Exekučného poriadku). Oprávnená bola v tomto konaní úspešná (súd sťažnosť povinnej zamietol), voči povinnej jej tak vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré jej vznikli v súvislosti so sťažnostným konaním (§ 199d ods. 1 Exekučného poriadku). Oprávnená si v sťažnostnom konaní žiadne trovy konania voči povinnej neuplatnila a ani jej žiadne trovy konania nevznikli, keďže sa k sťažnosti povinnej nevyjadrila. Exekučný poriadok výslovne nerieši situáciu, ak si účastník konania, ktorý na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, žiadne trovy konania o sťažnosti neuplatnil a ani mu žiadne trovy konania nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Sťažnostný súd preto s použitím základných princípov čl. 4 ods. 2 a čl. 17 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o sťažnosti princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov exekučného konania oprávnenej rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak účastník konania o náhradu trov zjavne neprejavil záujem a ani mu žiadne trovy v konaní nevznikli, je v podmienkach exekučného konania na mieste rozhodnúť tak, že sa mu nárok na náhradu trov daného konania nepriznáva. Z uvedených dôvodov súd oprávnenej voči povinnej nárok na náhradu trov sťažnostného konania nepriznal.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu súdu o sťažnosti (výrok I.) a proti rozhodnutiu súdu o trovách konania vrátane ich výšky (výrok II.) odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku, § 355 ods. 2 CSP).

Proti rozhodnutiu súdu o sťažnosti (výrok I.) a proti rozhodnutiu súdu o trovách konania vrátane ich výšky (výrok II.) dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).